

Anyai aggodalmak

Nyílt, vidám teremtés volt Melinda. Így nem csoda, hogy sok barát, jó pajtásra tett szert. Most is, a főiskolai elhelyezkedés alatt - matematika-fizikát hallgatott - több ajánlatot kapott, hogy szívesen fogadnák szobatársul a bentlakásban. Végül egy falujabeli kolleganőjével költözött be a kétágyas kollégiumi szobába...

Alig helyezkedtek el, a portáról felszóltak este: valaki keresi, jöjjön le.

Az a kékszemű fiatalember volt, akivel a nyári kirándulások alatt ismerkedett össze. Haraldnak hívták, a tíz éve kivándorolt szász család sarja.

Dolga akadt most a fővárosban és kinyomozta a leány címét. Úgy került ide.

"Mint derült égből a villámcsapás."

Nagy volt az öröm. És nagy lett a szerelem...

A fiú úgy intézte a dolgait, hogy a munkája révén gyakran kelljen a fővárosba jönnie. Ilyenkor minden szabad idejüket együtt töltötték.

Otthon egy szót sem szólt Tímea az édesanyjának, de valamit mégis sejtett, mert állandóan leckéztette a leányát. Meg fenyegette, hogy meg ne tudja, hogy ott messze a főiskolán "összeszűri a levelet" valakivel.

- Nehogy azt adja az Isten - kiabálta -, hogy valami fővárosi ficsúrral lássalak!

Szerette volna Melinda elmondani,

hogy van valakije, aki ragaszkodik hozzá és ő is. De ilyen körülmények között szóba sem jöhetett efféle bizalmas közlés. Engedelmesen végezte a rá kirótt munkát.

Az volt a szokás, hogy szünidő alatt a gyerekek is tetemes részt kapnak a házimunkából. Nem volt ez alól kivétel, akármilyen terhes is volt az sokszor.

A szünidő lassan telt a napi fizikai munka és a feszült légkör miatt.

Melinda édesanyja a férjét sem kímélte. Mikor késő délután hazajött a hivatalból, ahol dolgozott, neki is a kezébe nyomta a kapát, vagy a kaszát.

- Meg kell kapálni a cukorrépat! - jött a parancs és nem volt kifogás.

Máskor a sarjút kellett lekaszálni, vagy a nyári krumplit kiásni. Minden napra mindenkinek megvoltak a feladatai.

Szeptemberben kezdődött a következő tanév. A család a szokásos módon készült. Anya most is felkísérte a lányát. Segített berendezkedni a bentlakásban.

Máskor szívesen marasztalta Melinda az édesanyját, de most alig várta, induljon már vissza, haza. Bármelyik pillanatban betoppánhat Harald, és akkor elszabadul a pokol.

- Noked az a dolgod most - hagyta meg az anyja hazaindulás előtt -, hogy tanulj, hogy fejezd be sikerrel ezt az évet is. Fiúzás nincs!

- Nincs, nincs - bólogatott engedelmesen Melinda.

Végre becsukódott a kollégium kapuja az anyja mögött.

Másnap jött meg Harald, szokatlanul izgatottan. Melinda most is kitörő örömmel fogadta, de a fiú félrehúzza a társalgó sarkába és hevesen magyarázott valamit. A leány kipirulva hallgatta, majd felszaladt a szobájába. Kevés idő múlva kis piros bőröndjével jött le a lépcsőn.

- Egy kicsit most elmegyek - szólt szobatársának -, ha valaki keres otthonról, mondd, hogy kirándulni mentem. Légy jó! - tette még hozzá, megsimogatva barátjánője arcát, és kiviharzott az ajtón Harald után.

De nem jött vissza se másnap, se harmadnap. Befutott ellenben Melinda anyukája. Magából kikelve:

- Hol van Melinda? - kiabálta. - Így vigyáztál a társadra? Hol van?

Alig lehetett lecsillapítani éktelen dühét és elkeseredését.

- De hát, mi történt?

- Mi történt? Mi történt? - kiabált újra. - Ne tettesd magad! Tudod te jól, hogy hova ment!

- Kirándulni!

- Kirándulni? Hahaha! Férjhez ment, valami jött-ment külföldre! Hamburgból telefonált az este...

Miután kellőképpen kidühöngte magát, elrohant, de meghagyta, hogy rövidesen visszajön összekapolni a lánya holmiját.

Estefelé meg is érkezett, de csöppet sem nyugodtabban,

mint ahogy elment.

- Képzeld, a diplomáját is kikérte, meg a leckönyvét. Ez előre készült! Így becsapni engem! Így becsapni! Ez soha meg nem bocsátom nekik...

Azért lassan megbékélt, ahogy teltek a hetek, hónapok, és jöttek Melinda lelkesedő sorai, majd az egyre értékesebb csomagjai, küldeményei. De az igazi békét egy kis jóvevény érkezése hozta meg. Megszületett Melinda szöke hajjú, kékszemű kislánya.

Jó év elteltével találkoztam Melinda édesanyjával a nagy karácsonyi bevásárlás izgalmi közepén. Gyerekképeket, férfi és női kozmetikumokat vásárolt éppen.

- Kinek vásárolja, azt a sok szép csodadolgot? - kérdeztem őszinte csodálkozással.

- Az unokámnak, a lányomnak, meg a két férfinak - válaszolta lelkesen.

- Két férfinak? - értetlenkedtem.

- A vejemnek és a férjemnek. Az kettő. Nem? - nevette el magát.

- Hát már nem haragszik Melindára, meg Haraldra? - értetlenkedtem. - Megbocsátott nekik?

- Soha nem is haragudtam rájuk!

Erre már nem volt válaszom, és tovább sodródtam a tömegben.

A szívem mélyén azért örvendtem, hogy már csupán én emlékszem a kollégiumi kínos jelenetre, amikor Melinda elment a kékszemű fiúval.

Csilla

Szépülünk házi kozmetikumokkal!

Szem alatti karikákra:

Legjobb erre az apróra vágdalva lefagyasztott petrezselyem. Ebből egy kiskanálnyi a szem alatti párnákra rakunk, ledőlve, néhány percig rajta hagyjuk, majd lemossuk. A hideg csökkenti a duzzanatot, a petrezselyem kitunó vízható és hatóanyaga a bőrt is kisimítja.

Arcfrissítésre:

Dobjunk 2 1/2 deci forrásban lévő vízbe fél deci vágdalva lefagyasztott petrezselyem levelet és 1 evőkanál friss mentalevelet (vagy 1 kávéskanál szárítottat). Lefedve fél óráig állni hagyjuk, majd nagyon finom szűrőn, vagy ócska harisnyán át leszűrjük, és üvegbe töltjük.

Hűtőszekrényben tartva, minden alkalom-

mal arcmosás után használjuk.

Ránctalanításra:

A mélyhűtőből kivett zöldborsóból egy keveset szétmorzsolunk egy villával. Az apró ránckokra rakva ezt a pépet, lepihenünk és rajtahagyjuk néhány percig, majd lemossuk. Szinte teljesen eltünteti őket.

Bőrradírozásra:

Keverjük össze 1 evőkanál durva tengeri só és 3 evőkanál olívaolajat. Vegyünk meleg (ne forró!) fürdőt. Törölközzünk meg, de maradjunk a fürdőkádban. Dörzsöljük be testünket a só-olaj bőrradírral, majd körkörös mozdulatokkal masszírozzuk át vele minden tagunkat, különös figyelemmel a keményebb bőrfelületekre (könyök, sarok...). Öblítsük le magunkat bő, nem túl meleg vízzel!

Forrás: Bouté

Liszt nélküli „sütik“

Aszalt gyümölcsbonbon

Hozzávalók: 100 g aszalt szilva, 50 g aszalt vörösfonya, 40 g aszalt cseresznye, 4 tk mazsola, 10 tk darált dióbél, 1 fél narancs lereszelt héja, hempergetéshez: kókuszreszelék.

Elkészítés: Aprítógépbe tesszük a hozzávalókat a fenti sorrendben (kisebb aprítógépbe a fele mennyiséget).

Addig daráljuk, amíg összeáll egy kissé ragacos masszává. Ekkor fóliára borítjuk, betekerjük, és jól összenyomkodjuk henger formára. Ezután késsel egyenlő szeleteket vágunk, és golyókat formázunk belőle.

Kókuszreszelékben a golyók egy részét megforgatjuk.

Mákos-kókuszos süti

Hozzávalók: 1 bögre olajos mag, 1 bögre kókuszreszelék, 1/2 bögre darált mák, 2 ek citromlé, 2 ek nyírfacukor / méz / más édesítő, 1 alma leve (kihagyható)

Elkészítés: Az egy bögrényi olajos mag lehet: kesudió / mandula / paradics / szezám / napraforgómag. Általában 50%, mandula 50% szezám keverékét használom. A magokat turmixgépben addig kell darálni, amíg liszt állagú nem lesz.

Ezután hozzá lehet adni a kókusz és mákot, összeturmixolni őket.

Hozzáadjuk a citromlevet és az édesítőt, és tovább turmixoljuk, amíg tészta állagú nem lesz. Ha nem elég tészta, és nem tapad össze, adjunk hozzá friss almalevet.

Formázunk belőle kis lapos korongokat, és szárítjuk ki. (Optionális, szárítás nélkül is finom.) Kiszárítani lehet: nyitott lerbenn lassú tűzzel, aszalógépben, konvektoron / radiátoron / napon, vagy bármi más meleg-száraz helyen. Akkor marad nyers étel, ha max. 43 fok éri. Minél jobban ki van szárítva, annál tovább eláll. Hűtőben tárolhatjuk.

Jó étvágyat!

A mosódióról

A természetes, környezetbarát és kíméletes mosó- tisztító- és testápolószer.

Tiszta ruhák - tiszta lelkiismeret: környezetbarát mosószerrel!

A mosódiót gazdaságosan és környezetbarát módon használhatja. Ha érzékeny a mosószerekre, vagy bőrbetegségben szenved, szintén a legjobb megoldás!

A szappanfa termése az, amit mi használunk.

Ennek a kb. 2 cm átmérőjű diónak a héjában van a hatóanyag, ezt tesszük a mosandó ruhák közé. A kis diók könnyedén feltörhetők egy hagyományos diótörővel, s előbukkan érdekes fekete magjuk, amit azonban nem használunk, úgyhogy szemétként vagy komposztba dobhatók.

Kiknek ajánljuk? Azoknak, akik:

- allergiások a különböző vegyszerekkel telített mosóporokra

- különféle bőrbántalmaktól szenvednek, pl ekcéma vagy pikkelysömör

- óvni szeretnék csecsemőjük vagy kisgyermekük bőrét

- akik csökkenteni szeretnék a mosással járó egyre növekvő költségeket

S nem utolsó sorban azoknak, akik felelősséget éreznek környezetünkért, s boldogan felváltják a kemikáliákat tartalmazó mosószereket egy természetes, és környezetkímélő új szerre.

Hogyan kell használni?

- Törjön fel 3-5 szem diót (a szennyezettség mértékétől, ill. a dió nagyságától függően).

- Emelje ki a magját, erre nem lesz szüksége. A héjakat tegye pl. egy nylonzokniba, vagy az erre a célra rendelhető textilzsákocskába és kösse össze.

- A tasakot egyszerűen tegye a szennyessel együtt a mosógépbe.

- Mindenfajta textíliához és minden mosási hofokon használható. Mosás után a mosódió héjakat a kis zacskóban szárítsa meg, s egy következő mosáshoz újra felhasználhatja őket. A második használat után a héjakat a szemétként vagy a komposztba dobhatja.

- További mosószert vagy öblítőszer hozzáadása, sem elomolás nem szükséges.

- Fehér mosásnál ajánlatos természetes fehérítőszer hozzáadása, de az is megteszi, ha egy csomag sütőport tesz a mosópor-adagolóba.

- A mosódióval mosott ruhák semleges illatúak. Ha szeretné, hogy frissen mosott ruhái illatosak is legyen, javasoljuk, hogy a mosódiót tartalmazó textilzsákocskára a gépbe helyezés előtt cseppentsen egy kevés illóolajat (pl. levendula, narancs, rózsa, citromfű stb.). Ha viszont ragaszkodik a megszokott öblítője illatához, nem kell megválnia tőle, de használja gazdaságosabban: elég a korábbi mennyiség egy töredéke, hiszen a ruha lágyításáról a mosódió gondoskodik.